

منتخب حدیثوں کا مختصر

مرتب :

ڈاکٹر غلام علی الہانا۔

منتخب ديوان فاضل

مرتب

ڊاڪٽر غلام علي الانا
اي - اي (آنرز) ، ايمر - آي (سنڌ)
ايمر - اي (لنڊن)
بي ايڇ - ڊي (سنڌ)

انسٽيٽيوٽ آف سنڌالاجي

ڊي يونيورسٽي آف سنڌ

ڄام شورو

سنڌ ، پاڪستان.

1988ع

انسٽيٽيوٽ آف سنڌ الاجيءَ جي اشاعتي سلسلي جو ڪتاب نمبر 141
Digitized by M. H. Panhwar Institute of Sindh Studies, Jamshoro.

پهريون ايڊيشن: جولاءِ 1964ع
ٻيون ايڊيشن: نومبر 1988ع
ڪاپي رائٽ: انسٽيٽيوٽ آف سنڌ الاجي
سڀ حق محفوظ

عبدالقادر جوڻيجي، ڊئريڪٽر انچارج، انسٽيٽيوٽ آف سنڌ الاجي،
دي يونيورسٽي آف سنڌ، نيو ڪيمپس، ڄام شوري، ضلعي دادو،
سنڌ مان ڇپائي پڌرو ڪيو

سهڻي پرنٽرس، الهندي ڪڇي، حيدرآباد، سنڌ ۾ ڇپيو
پاران: ايم ايڇ پنهور انسٽيٽيوٽ آف سنڌ اسٽڊيز، ڄامشورو.
مٿاهه: 12.00 روپيا

I S B N: 969 - 405 - 027 - 8

CHOOND DIWAN FAZAL
(A Selection from the Poetry of Fazal Shah)
Compiled by
DR. GHULAM ALI ALLANA
Published by

Institute of Sindholgy, The University of Sind, Jamshoro,
District Dadu, Sind, Pakistan.

First Edition: July 1964
Second Edition: November 1988
PRICE: Rs. 12.00

ترتيب

صفحو

4	پبلشر طرفان (ٻيون ڇاپو) ٻڌڻيڪٽر انڇارج
5	ٻه لفظ (پهريون ڇاپو) ٻاڪٽر غلام علي الانا
6	فاضل شاهه جي حياتيءَ جو مختصر احوال
6	ڪلام
13-7	ڪلام جون خصوصيتون
	(1) صوفياڻو ڪلام
	(2) ناصحاڻو ڪلام
	(3) عاشقاڻو ڪلام
	(4) مدحيه مضمون
	(5) هجوويه ڪلام
19-13	ڪلام جو وزن
24-19	فاضل شاهه جي ڪلام ۾ صنعتون
	(1) استعارو
	(2) ڪنايه
	(3) مجاز مرسل
	(4) تجنيس تام
	(5) تجنيس قلب
	(6) ايهام
	(7) توشيح
	(8) مرعات المنظير
	(9) لف و نشر
	(10) سياقة الاعداد
	(11) ترصيع
	(12) عڪس و تبديل
50-25	غزلن جو انتخاب 1 کان 25

پبلشر طرفان

اسان جي پبليڪيشن جي رٿا جو هيءُ 'منتخب ديوان فاضل' 141 نمبر ڪتاب آهي جيڪو سنڌي ٻوليءَ جي محقق ۽ ماهر ڊاڪٽر غلام علي الانا صاحب جو مرتب ڪيل آهي. هيءُ ڪتاب پهريون ڀيرو سنڌ يونيورسٽي پاران جولاءِ 1964ع ۾ تڏهن شايع ڪيو ويو، جڏهن ڊاڪٽر صاحب سنڌي شعبي ۾ استاد جي حيثيت سان سڌي طرح وابسته هو ۽ ان وقت جي سنڌي ادب جي شاگردن جي ضرورت کي محسوس ڪندي، ترتيب ڏنو هئائين.

ڊاڪٽر صاحب پنهنجي مهاڳ ۾ فاضل شاهه جي غزلن جو فني تقاضائين جي روشنيءَ ۾ جائزو ورتو آهي ۽ موزون شاعريءَ ۾ سندس مقام متعين ڪرڻ جي ڪوشش ڪئي آهي.

اسان جي شاعرن جي ڪلام جو انتخاب عام طرح پڙهندڙن، ادب دوستن ۽ خاص ڪري شاگردن لاءِ ڪارائتو ثابت ٿيندو آهي. پراڻا ڪتاب هڪ ڀيرو ڇپجي مارڪيٽ ۾ جڏهن دستياب نه ٿيندا آهن ته شاگرد طبقو انهن مان استفادو نه ڪري سگهندو آهي. 'منتخب ديوان فاضل' هڪ عرصي کان مارڪيٽ ۾ دستياب نه هو. سنڌي ادب جي شاگردن جي ضرورت کي کي محسوس ڪندي، هيءُ ڪتاب ٻيهر ڇپائي پيش ڪرڻ ۾ خوشي ٿا محسوس ڪريون ۽ پڪ ٿا ڏياريون ته اسان پنهنجي ڪلاسيڪي توڙي جديد دور جي ابتدائي شاعرن جو ڪلام ڪتابي صورت ۾ پيش ڪندا رهنداسين.

— ڊگريڪٽر انڇارج

ٻ- ل-ف-ظ

فاضل شاهه جي ديوان جو انتخاب بي-اي جي سنڌي نصاب لاءِ سنڌ يونيورسٽيءَ طرفان مقرر ڪيو ويو هو. ”بورڊ آف اسٽڊيز ان سنڌيءَ“ جي سفارش موجب اهڙو انتخاب سنڌي شعبي جي صدر کي ئي ڪرڻو هو ڇاڪاڻ ته فاضل شاهه جي ڪلام جو انتخاب بزار ۾ اڳي موجود ڪونه هو.

سنڌي شعبي جي صدر محترم علي نواز جتوئيءَ جي ولایت ڏي آسھڻ ڪري، ۽ شعبي جي انچارج هئڻ جي حيثيت ۾ ”منتخب ديوان فاضل“ جي ذميداري مون تي آئي. مون پنهنجو فرض سمجھي انهيءَ ڪم ۾ هٿ ڳنڍيو ۽ پنهنجي ڄاڻ آهر هر ڪا ڪوشش ڪري فاضل شاهه جي ڇپيل ديوان مان غزل چونڊي هيءُ انتخاب تيار ڪيم.

فاضل شاهه جي ڪلام جي مضمون، خوبيون ۽ خصوصيتون تي بحث ڪرڻ وقت منهنجي سامهون خان بهادر محمد صديق ميمڻ جو ڪتاب ”سنڌ جي ادبي تاريخ ڀاڱو ٻيون“ ۽ محترم محمد صديق مسافر جو ڪتاب ”ديوان فاضل“ هئا. تنقيد واري حصي ۾ انهن ٻنهي ڪتابن تان به مدد ورتي اٿم ۽ ان ۾ ڪجهه قدر پنهنجي طرفان به اضافو ڪيو اٿم. زياده اهم ڳالهه هيءُ آهي ته ڪلام جي باري ۾ لکڻ وقت بي-اي جي نصاب جو گهڻو خيال رکيو ويو آهي ڇاڪاڻ ته هيءُ ڪتاب محض بي-اي جي شاگردن لاءِ ئي لکيو ويو آهي. اميد آهي ته شاگردن کي هيءُ ڪتاب گهڻي مدد ڪندو.

بند ۽

خواجہ غلام علي الانا

انچارج شعبہ سنڌي

سنڌ يونيورسٽي

سنڌ يونيورسٽي

حيدرآباد

2-6-1964ع

حياتيءَ جو مختصر احوال

سند جو هيءَ بي نظير شاعر، 1836ع ۾ حيدرآباد ۾ ڄائو هو. سندس والد جو نالو حيدر شاهه هو، جو پڻ هڪ چڱو شاعر ٿي گذريو آهي. ننڍي هوندي کان وٺي ذهين ۽ تيز فهم هوندو هو. قرآن پاڪ جي تعليم کان پوءِ عربي ۽ فارسيءَ جي تعليم ورتائين. علم منطق ۽ عربي زبان ۾ مهارت حاصل ڪرڻ کان پوءِ مطالعي ۾ اضافي آڻڻ لاءِ، عربي ۽ فارسي زبانن جا ڪتاب پنهنجي روءِ سوء پيو پڙهندو هو.

فاضل شاهه جڏهن مڪتب ۽ مدرسن جي محدود گهيري مان نڪري دنيا جي لاحد مڪتب ۾ قدم رکيو تڏهن اول ته کيس پيٽ گذر جي لاءِ گولا ڪرڻي پيئي. جدا جدا مضمونن جي ڪتابن مطالع ڪرڻ، علمي مرڪزن ۽ مجلسن ۾ حصو وٺڻ، تقريرون ڪرڻ، پنهنجي همعصرن سان تحريري مقابلو ڪرڻ ۽ اوائلي شعر ٺاهڻ سندس شروعاتي مشغوليون هيون.

ڪلام

فاضل شاهه پنهنجي دور جو چڱو شاعر هو. سندس پنهنجي ڪلام ۾ ڪٿي عالماڻو وعظ ۽ خدا پرستيءَ لاءِ تڪيد، ڪٿي علم ۽ اخلاق لاءِ نصيحت، ڪٿي صوفياڻيون صلاحون ۽ حقيقي اسرارن جو ذڪر، ڪٿي مجازي مهميز جون خبرون، ڪٿي ساراهه ۽ صفت ته وري ڪٿي شڪوه ۽ شڪايتن جو مواد ملي ٿو. هن جي زماني ۾، حيدرآباد توڙي سڄيءَ سنڌ ۾ فارسي ۽ سنڌي ڪلام چونڊڙ گهڻا ئي شاعر موجود هئا. انهن ۾ آخوند قاسم ۽ غلام محمد شاه ’گدا‘ جا نالا قابل ذڪر آهن. آخوند قاسم سندس گهرو دوست هو. هن زماني جا شاعر سنڌي مصرعن ۾ عربي يا فارسي مصرعون شامل ڪرڻ فخر سمجهندا هئا، انهيءَ ڪري ’ديوان فاضل‘ ۾ عربي ۽ فارسي ٽڪون، لفظ ۽ محاورا گهڻي قدر ڪم آندل آهن؛ تنهن هوندي به منجهس

نج سنڌي لفظن، اصطلاحن، پهاڪن ۽ محاورن جي ڪمي ڪانهي. ان زماني ۾ تعليم کاتي طرفان 'سنڌ' اخبار ڪراچيءَ ۾ ڇپبي هئي تنهن ۾ فاضل شاهه ۽ سندس همعصرن جا سنڌي ڪلام ڇپبا هئا، جن ۾ هڪ ٻئي کي چڱا سوال ۽ جواب ڪندا هئا.

ڪلام جون خصوصيتون

شاهه صاحب جو ڪلام اڪيچار خوبين سان ڀريل آهي. علم هئيت علم طب ۽ ڪيميا جي ثابتيءَ لاءِ تشبيهون ڏيئي پنهنجي ڄاڻ جو ثبوت ڏنو اٿس. سنڌي موزون ڪلام ۾ 'تاريخگوئي' ۽ 'ماده تاريخ' جو موجد شاهه صاحب ئي هو. فاضل شاهه هڪ متشعر صوفي ۽ روشن ضمير شاعر هو. سندس ڪلام ۾ ايراني طرز وارو مضمون يعني خط و خال، زلف و ڪاڪل، نرگس و سنبل، گل و بلبل ۽ ساقي و جام بلڪل اڻ لکيو آهي. سندس ڪلام سندس حال موافق آهي. البت ڪٿي ڪٿي اوائلي زماني واريون مجازي عشق جون آهون به نظر اچن ٿيون.

مضمون جي لحاظ کان فاضل شاهه جو ڪلام هيٺين موضوعن ۾ ورهائي سگهجي ٿو: (1) صوفيانو مضمون، (2) ناصحانو ۽ اخلاقي مضمون، (3) عاشقانو مضمون، (4) مدحيه مضمون، (5) هجوويه مضمون ۽ (6) مزاحيه مضمون. هر هڪ مضمون جا مثال سندس ڪلام مان چونڊي هت ڏجن ٿا.

(1) صوفيانو ڪلام

مٿي ذڪر ڪيو ويو آهي ته شاهه صاحب هڪ متشعر صوفي هو. سندس ڪلام ۾ صوفياڻيون صلاحون ۽ حقيقي اسرارن جو ذڪر آهي. روحاني عمل ۽ روحاني عبادت لاءِ سندس ڪلام ۾ جاءِ بجاءِ تلقين ڪيل آهي.

مثلاً :

(الف) توحيد -

بي مثل بي چون بيشه ڪو چو، الله جي آهي ذات،
سڄ سدا سالم صفا بي عيب صاحب جي صفات.

وڻج وحدت سندو وڃي وٺ وٺ،
هيڪڙائيءَ ڀلو، هلي وجهه هٿ.

نه ٿاڻي ڪو سندن منجهه ذات صفتن،
پرن جو پار پاڪيزو ڪنان پٺ.

(ب) فڪر -

فڪر ۾ ره، فنا فدا فاضل،
موت جو ڏس سدا گڙي ٿو گهند.

(ث) دنيا سان بي تعلقي -

رڪن ڪين زاهد ذرو زر سندو،
نه ٿولو نه ماسو نه دمڙي نه دانگ.

(د) نفس کي مارڻ -

'ڪين' جي ڪاتي ڪٽي جن قلب جو 'ڪينو' ڪنو،
'پاڻ' جو پهرو پچائي، تن ڪيو ڪامل ڪباب.

(ر) نفي ۽ اثبات -

صفتن منجهان سراسر سڀ ذات ٿو ڏسان آن،
'لا' مان لنگهي الاهي اثبات ٿو ڏسان آن.

(س) مرڻان اڳي مرڻ -

ٿي 'فنا في الله' فاضل لنگهه 'بقا با الله' ڏانهن،
امر 'مودوا' جو مڃي ڏي هن جيئڻ کي تون جواب.

(ش) پنهنجو پاڻ سڃاڻ -

’و في انفس‘ ڪيائين ورد وه وه،
جڏهن ’معكم‘ ٻڌايس تو ڀلي بات.

(2) ناصحانو ڪلام

فاضل ساهه پنهنجي ڪلام ۾ هنڌ هنڌ اخلاقي نصيحتون ڪندو ويو آهي. سندس ڪلام ۾ عالمانه وعظ، خدا پرستيءَ لاءِ تڪيد، علم ۽ اخلاق لاءِ تلقين، ۽ اهڙا ٻيا اخلاق آموز سبق ۽ نصيحتون گهڻي قدر نظر اچن ٿيون.

مثال طور:

(الف) فرض -

فرض واجب يار جي مون تي مدح،
مستحب منار جي مون تي مدح.

(ب) شرڪ کان پري ره -

محبت محض موليٰ جي ميان رک مرد متواڙ،
مَر ٿي ۽ مشرڪ، موحد ره، پري هڻ، شرڪ کي پالا.

(ث) سچ ۽ بي رياڻي -

ڪڍي ڇڏ ڪوڙ ڪوري قلب مان تون،
رباني راست گوئي رڱ ۾ رڱ.

(د) مڪر کان پرهيز ڪر -

فرض فاضل ڪر فقيريءَ سان،
مڪر جا قانون ڪر مسمار مڇ.

(ز) نفس جي داء ۾ نه ڦاس -

ڀلي نفس پرڻي ڪنان پاڪ ٿي،
رهيو مرد محصن ۽ جرد جريد.

نفس امارو، مقيد ڪر متان محڪوم ٿين،
مرد ره شيطان جي شهه مڙس ڪر مقول مات.

(س) خدا جو خوف رک -

خوف رک خالص خدا جو، روح ۾ رڙ، روء، رنپ
آسرو اميد جو ڏي هائڙ کي تون ٿوپ ٿنپ

خدا جو خوف جن سرجال آيو،
نه نخرن تن سجهن هرگز نه ڏٺ.

(ش) خاموش ره

ڪچڻ ۾ ڪڙائي مٺي آه ماڻ،
سراپا سچيائي مٺي آه ماڻ.

چوان ٿو چٽائي چڱي آه چپ،
تڪلم تڙائي چڱي آه چپ.

(3) عاشقانو ڪلام -

فاضل شاهه جي اوائلي مجازي عشق جو ميدان نائين جي
پڙ جي نزديڪ مائي ابوڙي ڇاڪيائيءَ جو ڪارخانو هو،
جتي فاضل شاهه جي ڪٽ پيٽي هوندي هئي. پر هن درويش،
مجازي عشق مان حقيقي عشق جو سبق پرايو، ۽ حقيقي عشق
ڏي لاڙو رکيائين. پاڻ پنهنجي ڪلام ۾ چيو اٿس:

ڪرڻ عشق آهي مجازي عبث،
حقيقي سوا عشقبازي عبث.

انهيءَ هوندي به سندس ڪيتروئي ڪلام ملي ٿو جنهن
۾ مجازي عشق جي اُپتار ڪيل آهي:
مثلاً:

محبوب جا چپ -

چپن جي چاش چوري، مفت من مڃنون ڪيو منهنجو.
فاضل شاهه جي عاشقاني ڪلام ۾ محبوب جي منهن،
اکين، چپن، ڳلن، گفتار ۽ محبوب جي ناز و انداز جو احوال

ملي ٿو. عاشق جون آهون ۽ دانهون، دنيا جا طعنا ۽ تنڪا،
۽ يار جي بي رخيءَ جو داستان به بيان ڪيل آهي. مثال طور:
(الف) فراق جي پڪار -

ورڻ جي ڪر وري وائي، منا محبوب موچارا،
سڪي ساري سدا سائل، سوين سن سال سونهارا.

اوهان جي عشق ۾ عاشق ٿيا عاجز اچي اولون،
وري وارث وسيلن تون، وسارج ڪيم ويچارا.

جدائيءَ جي جلجُل جاني، رٿاري روز شب رڻ ۾،
نماڻيءَ جي منجهان نيڻن وسايا نينهين نيسارا.
(ب) وصل لاءِ واجهائين -

وصل تنهنجي لئي وڌم دلدار واجه،
محب لئي منهن جي ڏسڻ دلدار واجه،
پمڌ نهاري پيچرا رستا ۽ رند،
ٿي وڏا واڻن مٿي مون يار واجه.
(ث) آڏاس اڪيون -

ڀرت جي ڀاران اکين کي آه آج،
منجهه ڏسڻ ان جي اچي سڀ راهم رڃ.

(ذ) يار جو چهرو -

يار چهرو سندءِ چوان ٿو چنڊ،
نازئينن سندنو مجرب مند.

(ر) يار جون اڪيون -

اڪيون عجائب آن سنديون، ڪر نور جون نوري نديون،
سرمي سوا سينگارئون، ڪچليون ڪٽوريون ڪاريون.

جلوي ڪيو جوهر جهڪو، ٿاني سنڌ نازڪ نه ڪو،
زر زيب زيور زينتتي، ڪڙيون ڪنگڻ ڪئين قيمتي.

حيران حورون حسن جي تو قيد ۾ قابو ڪيون،
جاني جئين جنسار سان، يا سونهن جي سامان سان.

سينگار جو سڏ سي سڻي، پريون اچي پيرين پيون،
رسيون ڪري رفتار سان، چنچل چڱي چالان سان.
(ش) يار جي گفتگو-

دلڙيون ڌتاري ماز سان تو نازنين نازڪ نيون،
گوهر فشان گفتار سان عمدي عجيب الحان سان.

شيرين شڪر ۽ شهد کان، ساجن سنڌ ذوق زبان،
گوهر گرامي گفتگو، مٺ مٺور ساڻ ڪونه ڪو.

(4) هدايه مضمون

فاضل شاهه جي ڪلام ۾ حضرت جن جي صفت ۽
ساره، اهل بيت اطهار ۽ اصحابن سڳورن جو ذڪر ۽ پيرن
بزرگن جا بيان ملن ٿا. مثلاً:

(الف) حضرت جن جي ساره-

اڙين جو اجهو آهم عالم امام،
محمد مڪي شه مدار المهام.

(ب) اهل بيت اطهار جو ذڪر-

پلاري پلي بنت بضعت نبي،
انهيءَ سان اسان جو عجب اعتصام.

هنئين ھار حضرت حسن ۽ حسين،
 انھن جو رکي عز اعليٰ علام.
 (ث) حضرت پير صاحب پاڳاري حذب الله شاه جي واکاڻ-
 نور جو نروار نوري نور نرمل بي نظير،
 مصطفىٰ مرسل سنڌو شمس الضحٰلي بدر المنير
 سيد السادات سيد شاه حزب الله پير،
 جوءِ ۾ جناب عدن جي ٿيو شه جاڳير.

(5) هجويءَ ڪلام

فاضل شاه پنهنجي ڪلام ۾ ڪنهن خاص ماڻهوءَ جو
 نالو وٺي ان جي گلا يا شڪايت (هجو) نه ڪئي آهي، البت
 اشارن ۽ ڪناين ۾ ’هجو‘ ڪئي اٿس. مثلاً:
 شومتي شيطان شومي متقين سان مدعي،
 دزد دعوا ٿو ڌري ۽ ٿو ڌڙي ديوت ڌڙ.

فاضل شاه نه فقط روشن دل شاعر هو پر چڱو نثر نويس
 به هو. تنقيدي ادب ۾ سندس تصنيف ’ميزان الشعر‘ چڱو مقام
 رکي ٿي. ازانسواءِ ’چونڊ ڪافيون‘ نالي ڪتاب ۾ مشهور
 شاعرن جي ڪافين کان سواءِ انهن جا مختصر احوال به ڏنا اٿس.
 اهڙيءَ طرح نثر واري حصي ۾ سندس ٻيا ڪتاب هي آهن:
 تفسير فاضليه، تفسير بسم الله، صفات باري تعاليٰ، معراج
 الحبيب، حقيقت الفدڪ، نفلي نمازن بحث.

ڪلام جو وزن

ميرن محمد صديق جو رايو آهي ته ”فاضل شاه پنهنجي
 همعصرن ۾ ’علم عروض‘ بنسبت تمام چڱي ڄاڻ رکندڙ هو.
 سنڌ جي موزون ڪلام چونڊڻ شاعرن ۾، فاضل شاه پهريون
 ئي شاعر هو جنهن ’علم عروض‘ جي بحرن جا وزن پنهنجي
 هر هڪ غزل جي سري تي لکي نروار ڪيا هئا.“ ديوان

فاضل جي اصلوڪي نسخي جي منڍ ۾ 'فاضل شاهه' جو تيار ڪيل 'ميزان الشعر' به شامل هو، جنهن ۾ جدا جدا بحر جا وزن به ڏنل آهن ۽ هر هڪ بحر جا وزن ڏيئي تقطيع جا مثال به ڏيکاريل آهن، تنهنڪري وزنن ۽ تقطيع جي لحاظ کان سندس ڪلام گهڻو پختو آهي. فاضل شاهه جا غزل هيٺين بحر تي منظوم آهن:

- (1) بحر رمل مثنى سالم، بحر رمل مثنى مقصور،
بحر رمل مثنى محذوف، بحر رمل مثنى مكشوف، بحر رمل
مستدس سالم، بحر رمل مستدس محذوف، بحر رمل مستدس مقصور.
- (2) بحر هزج مثنى سالم، بحر هزج مثنى محذوف، بحر
هزج مثنى مقصور، بحر هزج مثنى مسبخ، بحر هزج مستدس
سالم، بحر هزج مستدس محذوف، بحر هزج مستدس مقصور.
- (3) بحر تقارب مثنى سالم
- (4) بحر متقارب مثنى مقصور، بحر متقارب مثنى محذوف
- (5) بحر رجز مثنى سالم
- (6) بحر مضارع مثنى سالم، بحر مضارع مثنى اخرب مقصور
- (7) بحر خفيف مستدس محذوف، بحر خفيف مستدس مقصور

هيٺ هر هڪ بحر تي منظوم ٿيل شعر جا ڪي مثال

ٿا ڏجن:

بحر رمل مثنى سالم:- هن جو وزن آهي:

فاعلاتن، فاعلاتن، فاعلاتن، فاعلاتن

مثال:-

رمز وارن ساڻ راهي، کان ڪمينن قرب تون ڪٽي،
رک انهن سان ٺاهه ٺاهي، کان ڪمينن قرب تون ڪٽي.

بحر رمل مثنى مقصور:- هن بحر جو وزن هي آهي:

فاعلاتن، فاعلاتن، فاعلاتن، فاعلاتن

مثال :

خوف رک خالص خدا جو روح ۾ رڙ روڻ رڻپ،
آسرو آميد جو ڏي هانو کي تون ٿوپ ٿڻپ.

بحر رمل مثنى محذوف :- هن بحر جو وزن آهي :

فاعلاتن، فاعلاتن، فاعلاتن فاعلن

مثال :

ساز سڻ ثابت سدا منجهم آدمين آهي الي
حب جي حقي هوا، منجهم آدمين آهي الي

بحر رمل مثنى مكفوف :- هن بحر جو وزن آهي :

فاعلات، فاعلات، فاعلات، فاعلات.

مثال :

ناز ساڻ نازنين جان چند جانباز،
قيد ٿو ڪرين قرب نور نال نين ٺار.

بحر رمل مسدس سالم :- هن بحر جو وزن آهي :

فاعلاتن، فاعلاتن، فاعلاتن.

مثال :

عشق وارن وٽ وڃي عاشق پڪو اڏ،
لئون سمندي لذت نه جن کي تن کان لڏ.

بحر رمل مسدس محذوف :- هن بحر جو وزن آهي :

فاعلاتن، فاعلاتن، فاعلن.

مثال :

ڀرت جي پاران اکين کي آه آج،
منجهم ڏسڻ ان جي اچي سڀ راهه رڃ،

بحر رمل مسدس مقصور :- هن بحر جو وزن آهي :

فاعلاتن، فاعلاتن، فاعلات

مثال :

وصل تنهنجي لئي - دم دلدار واجهه.

محب لئي منهن جي ڏسڻ دلدار واجهه.

بحر هزج مثنى سالم :- هن بحر جو وزن آهي :

مفاعيلن ، مفاعيلن ، مفاعيلن .

مثال :

ورڻ جي ڪري وري وائي ، مٺا محبوب موچارا ،

مڪ ساري سدا سائل ، سوين سن سال سونهارا .

بحر هزج مثنى محذوف :- هن بحر جو وزن آهي :

مفاعيلن ، مفاعيلن ، مفاعيلن ، فعولن .

مثال :

ڪهڇ قاصد قديم تون قريبن کي سنيها ،

هلي هيڪر حميمن تون حبيبن کي سنيها .

بحر هزج مثنى مقصور :- هن بحر جو وزن هيٺ ڏجي ٿو :

مفاعيلن ، مفاعيلن ، مفاعيلن ، مفاعيل .

مثال :

اسيرن کي اچي ڏي تون اجها آڌار ارباب ،

رقيب جي رائي ڪڍ ، ڪلا سا لار سان تاب .

بحر هزج مثنى مسبق :- هن بحر جو وزن آهي :-

مفاعيلن ، مفاعيلن ، مفاعيلن ، مفاعيلن .

مثال :

مدامي مون سندي من ۾ مڙل منار جو اخلاص ،

تريان ٿو دم بدم دل ۾ ڏڻل دلدار جو اخلاص .

بحر هزج مسدس سالم :- هن بحر جو وزن هيءُ آهي :

مفاعيلن ، مفاعيلن ، مفاعيلن .

مثال :

وفائي سپ، سچائي سپ، صفائي سپ،
 اوهان انور جڙي جوهر پلائي سپ.

بحر هزج مسدس محذوف :- هن بحر جو وزن هن ريت آهي :

مفاعيلن، مفاعيلن، فعولن

مثال :

ڪهڇ قاصد قريبن کي سنيها،
 هلي هڪر حبيبن کي سنيها.

بحر هزج مسدس مقصور :- هن بحر جو وزن هيٺيون آهي :

مفاعيلن، مفاعيلن، مفاعيل.

مثال :

سدا سهڻي سپن کان تو سندي ذات
 تڏهن تنهنجي مڃي مڙني بسر ذات

بحر تقارب مثنى سالم :- هن بحر جو وزن هيٺيون آهي :

فعولن، فعولن، فعولن، فعولن.

مثال :

هنيو هوت هڪر جگر جان ۾ جهٽ،
 جدا ڪين جيڪر ٿيان مر مري مٽ.

بحر متقارب مثنى مقصور :- هن بحر جو وزن هيٺيون آهي :

فعولن، فعولن، فعولن، فعول.

مثال :

لڳي لئون ته ٿي لال، ڪڇ ڪين ماڻ،
 مرڪ چاڻ مشتاق مسڪين ماڻ.

بحر متقارب مثنى محذوف :- هن بحر جو وزن آهي :

فعولن، فعولن، فعولن، فعل.

مثال :

ڪئن تي ڪرڻ ڪارداري عيبت،
اسيرن ڏيڻ انتظارِي عيبت

بحر رجز مثنى سالم: هن جو وزن آهي:

مستفعلن، مستفعلن، مستفعلن، مستفعلن.

مثال:

حيران حورون حسن جي تو قيد ۾ قابو ڪيون،
جاني جئين جنسار سان، يا سونهن جي سامان سان.

بحر مضارع مثنى سالم: هن بحر جو وزن آهي:

مفعول فاعلاتن، مفعول فاعلاتن

مثال:

صفتن منجهان سراسر سڀ ذات ٿو ڏسان آن،
'لا' مان لنگهي الاهي، اثبات ٿو ڏسان آن.

بحر مضارع اخرب مقصور: هن بحر جو وزن آهي:

مفعول، فاعلات، مفاعيل فاعلات

مثال:

سان عالمن آمالڪ بي علم بي وقوف،
قريا ڇڏيا ڦٽائي فرمان فيلسوف.

بحر خفيف مسدس محذوف: هن جو وزن آهي:

فاعلاتن، مفاعيلن، فعلن

مثال:

تون سڄي ساهه ۾ سمائين ٿو،
قلب ۾ قرب ڪي ڪمائين ٿو.

بحر خفيف مسدس مقصور: هن بحر جو وزن آهي:

فاعلاتن، مفاعيلن، فاعلات

مثال:

سڻ سچا سڏ سڏي ڪرين گڏ ساڻ،
حب هائڻا نٿا رهن هيئن هاڻ.

فاضل شاهه جي ڪلام ۾ صلعتون

فاضل شاهه جي ڪلام ۾ لفظي توڙي معنوي لحاظ کان
بیشمار خوبيون آهن. سندس ڪلام جي رنگين ۽ دلڪش زبان
مختلف صنعتن جي ڪري ڏاڍي وڻندڙ ۽ لطيف آهي. سندس
ڪلام هيٺين صنعتن سان سينگاريل آهي:

(1) **استعاره:** استعاره جي لفظ معنيٰ آهي اُڏارو گهرڻ،
۽ اصطلاح معنيٰ آهي ”ڪنهن لفظ جي حقيقي معنيٰ ڪڍي
اُڏاري طرح ڪم آڻڻ.“ ’تشبيه‘ ۽ ’استعاره‘ ۾ هيءُ فرق
آهي ته تشبيه ۾ هڪڙي شَي ٻيءَ شَي جهڙي يا مشابه چوڻ ۾
ٿي اچي، جيئن ’شينهن جهڙو مڙس‘ پر استعاره ۾ مڙس کي
خود شينهن چوڻ ۾ اچي ٿو يعني ’احمد شينهن آهي‘. هن ۾
تشبيه ڏيکاريندڙ لفظ (جهڙو) ڪم نٿو اچي.

مثال:

رڪ آشنا سين الفت آڌار آشنائي،
پارس ڀرڻ پيارا.

هن مصرع ۾ ’استعاره‘ طور پنهنجي حقيقي محبوب کي
’پارس‘ سڏيو ويو آهي. پارس مان مراد آهي اهڙي پاڪ ۽
زبردست هستي، جنهن جي نوازش جي نظر هڪ ناچيز انسان
کي بي بها هستي بنايو سگهي ٿي.

(2) **ڪنايم:** استعاره ۽ ’مجاز مرسل‘ ۾ لفظ کي سندس
اصلي معنيٰ کان ٽيڙي ڇڏيو آهي، پر جڏهن لفظ ۾ اصلوڪي
معنيٰ به قائم هجي ۽ گهالهائيندڙ جو اشارو ڪنهن ٻيءَ معنيٰ ڏي
هجي ته اهڙيءَ گفتگو کي علم بيان موجب ’ڪنايم‘ چئبو آهي.

مثال:

منجهه لطف طفل لائج مقلوب بعض صنعت
 هت 'لطف' لفظ ڪم آڻڻ سان فاضل شاهه جي مراد
 مهان 'لطف الله' شاعر آهي.

(3) مجاز مرسل: مجاز جي معنيٰ آهي ڪنهن لفظ کي
 سندس اصلوڪي معنيٰ کان ٽيڙڻ. جيڪڏهن ڪنهن لفظ کي
 تشبيهه جي لحاظ کان سندس اصلوڪي معنيٰ کان ٽيڙبو ته انهيءَ
 حالت ۾ علم بيان ۾ ان کي استعاره چئبو. پر جيڪڏهن تشبيهه
 کان سواءِ ٻئي ڪنهن سبب ڪري لفظ کي اصلوڪي معنيٰ کان
 ٽيڙبو ته ان کي 'مجاز مرسل' سڏبو.

مجاز مرسل ڪم آڻڻ وقت لفظ کي سندس اصلوڪي
 معنيٰ کان ٽيڙڻ لاءِ جيڪي رستا ڪم آڻيا آهن، تن مان هڪڙو
 رستو هيءُ به آهي ته "لفظ اهڙو هجي جنهن جي اصلي معنيٰ
 هجي ڪوبه "مکان" پر منجهانئس معنيٰ وٺجي مڪين (مکان
 ۾ رهندڙ). "جيئن 'مون کي سارو ڳوٺ سڃاڻي.' هت 'ڳوٺ'
 اهڙو لفظ آهي جو اصل ۾ مڪان جي معنيٰ ڏيکاريندڙ آهي
 پر جملي ۾ 'ڳوٺ' معنيٰ 'ڳوٺ جا ماڻهو' اهڙي معنيٰ صنعت
 'مجاز مرسل' ڏيکاري ٿي.

مثال:

معرڪي اهڃي اسان جي سوڙ ڏنا آن ڏي سلام
 هت 'معرڪو' (هم مجلس ماڻهو، يا واقفڪار ماڻهو)
 'مجاز مرسل' طور ڪم آندل آهي.

(4) تجانيس نام: ٻه هم جنس لفظ، جي صورتخطيءَ ۾
 هوبهو هڪجهڙا هجن، پر معنيٰ ۾ مختلف هجن، انهيءَ عبارت
 واري صنعت کي 'تجانيس نام' چئبو.

مثال:

پارَ پَرَ سان ڀرت جا پورا رکج،
 پَرَ پيارن کان نه ڪر تون الوداع.

هن شعر ۾ 'پر' لفظ تجنيس تام جو مثال آهي؛ پهريون 'پر' لفظ معنيٰ ڌاريون، ڪم آندو اٿس ۽ پويون 'پر' حرف جملي طور استعمال ٿيل آهي.

(5) **تجنيس قلب:** ڪي به اهڙا لفظ جي ساڳين حرفن مان ٺهيل هجن پر سندن ترتيب آلت پلٽ ٿيل هجي؛ جيئن راج، ۽ چار، ڪام، ۽ ماڪ. مثال -

ڪلام ڪامل قابل ڪمال اهنجو آهـ.

ڪمال ڪوئي، ڪري اي ڪلام تازه تر.

اهڙي عبارت جنهن ۾ لفظن ۾ ڪم آيل حرفن جي پوري ترتيب بدلاجي، يعني هڪڙي لفظ ۾ حرف منڍ ۾ آهي سو ٻئي لفظ جي پڇاڙيءَ ۾ وڃي بيهي، ۽ پڇاڙيءَ وارو حرف منڍ ۾ ٿي بيهي؛ اهڙي تجنيس کي 'مقلوب ڪل' چئبو آهي. پر جڏهن حرفن جي ساري ترتيب ابتي سبتي نه ٿئي پر ڪي ڪي حرف پنهنجون جايون بدلائين ته اهڙي تجنيس کي 'مقلوب بعض' چئبو. مثين شعر ۾ 'ڪلام'، 'ڪامل' لفظن ۾ صنعت 'تجنيس مقلوب بعض' ڪم آيل آهي.

(6) **ايهام:** ايهام جي لفظي معنيٰ آهي وهم ۾ وجهي ڇڏڻ.

جڏهن شعر ۾ اهڙو لفظ ڪم آڻجي جنهن جون ٻه معنائون نڪرن، هڪڙي ويجهي ٻي پرايهين؛ پڙهندڙ جو خيال هڪدم ويجهي معنيٰ ڏي ڇڪجي وڃي، پر شاعر جي مراد پرايهين معنيٰ هجي، اهڙي صنعت کي 'ايهام' چئبو آهي. مثال:

پڄاءِ محڪم منصف پيام تازه و تر.

هن مصرع ۾ فاضل شاهه، 'محڪم' لفظ ۾ صنعت 'ايهام' ڪم آندي آهي. 'محڪم' لفظ جي ويجهي معنيٰ آهي 'مضبوط'، پر شاعر جي مراد پرايهين معنيٰ آهي يعني محڪم (محڪم الدين شاعر).

(7) **توشيح:** جڏهن شعر جون مصرعون اهڙن حرفن سان شروع ڪيون آهن، جي جيڪڏهن پاڻ ۾ ملائجن ته ڪو نالو ٺهي پوي، اهڙي صنعت کي 'صنعت توشيح' چئبو آهي. هن صنعت جا ٻه قسم آهن:

(1) **يڪطرفي توشيح** جنهن ۾ فقط اڪي وارين مصرعن جي منڍ وارن حرفن مان نالو ٺهي پوي، ۽ (2) **دو طرفي توشيح** جنهن ۾ ڪي وارين مصرعن جي منڍ وارن حرفن مان جدا نالو ٺهي، ته ٻڌيءَ وارين مصرعن جي منڍ وارن حرفن مان وري ٻيو نالو ٺهي پوي. فاضل شاهه جي ديوان ۾ غزل نمبر ٻئي ۾ يڪطرفي توشيح ڪم آيل آهي؛ جنهن مان نالو نڪري ٿو 'سيد فاضل شاهه'.

(8) **مرعات النظير:** هن صنعت ۾ اهڙا لفظ استعمال ڪيا آهن ۽ مضمون ۾ اهڙو مواد ڪم آڻيو آهي جن جو هڪٻئي سان واسطو رهندو آهي ۽ جن جي وچ ۾ مناسبت هوندي آهي. انهيءَ ڪري هن صنعت کي 'متناسب' به چوندا آهن. مثال:

تن طنهورو جن ڪيو، سي ٿا توڪل تال ڪن،
راڳ 'روحي' جو انهن کي پڻ رڳون سڀ ٿيون رباب.

فاضل شاهه 'تن' کي 'طنهورو' سڏيو آهي، انهيءَ 'نسبت' ڪري طنهوري سان تعلق رکندڙ ڳالهيون جهڙوڪ: تال، راڳ ۽ رباب به بيان ڪيون اٿس جي صنعت 'مرعات النظير' ڏيکارين ٿيون.

(9) **لف و نشر:** اها صنعت جنهن ۾ اول ڪي به ٻه اسم بيان ڪري وڃجن، ۽ پوءِ انهن سان تعلق رکندڙ حقيقتون ڏجن. اهڙي صنعت کي 'لف و نشر' چئبو آهي. مثال:

آه افضل علم ۽ اسلام جي،
عشق استسلام ۽ ايمان شاخ.

هن شعر ۾ پهرين مصرع ۾ اول علم ۽ پوءِ اسلام جو نالو آندو ويو آهي. ٻيءَ مصرع ۾ پهرين علم سان تعلق رکندڙ حقيقت ’عشق استسلام‘ ۽ پوءِ اسلام سان تعلق رکندڙ حقيقت ’ايمان‘ بيان ڪئي ويئي آهي.

لف و نشر جي معنيٰ آهي ’يڪڻ ۽ ڪولڻ‘. مٿئين شعر ۾ علم ۽ اسلام جا نالا پهرين آندا ويا آهن مگر انهن جون حقيقتون ’يڪيل‘ آهن ۽ پوءِ انهن جون حقيقتون ڪوليون ويون آهن.

(10) **سياقة الاعداد**: ڪلام ۾ ڪي انگ ڪنهن وزناني ترتيب سان ڪم آڻڻ کي ’صنعت صياقة الاعداد‘ (انگن کي قطار ۾ رکي ڏيکارڻ) چئبو آهي. جيڪڏهن انگ ترتيب وار رکبا ته اهڙي صنعت کي ’سياقة الاعداد مرتب‘ چئبو، پر جيڪڏهن انگ اڳ پوءِ ڪري رکبا ته ان کي صنعت ’سياقة الاعداد غير مرتب‘ چئبو آهي. فاضل شام هينئين شعر ۾ صنعت ’سياقة الاعداد مرتب‘ ڪم آندي آهي:

مثال:

او اياڳو چوان اپر اصلئون،
جو رکي رمز دار ٻا، ٽي، چار.

(11) **ترصيع**: ترصيع لفظ جي معنيٰ آهي ’موتي پوئڻ‘. نشر يا نظم ۾ اهڙا لفظ ڪم آڻڻ جي پاڻ ۾ هم وزن ۽ هم قافيه هجڻ، اهڙي ترتيب يا عبارت واري صنعت کي ’صنعت ترصيع‘ چئبو آهي.

مثلاً:

اڃ عجيب، تن طبيب، نر نجيب گهر غريب،
هل حبيب، لهم لبيب، ڪر قريب ڪارساز.

فاضل شام جي هن شعر ۾ عجيب، طبيب، نجيب، غريب، لبيب، قريب هم قافيه لفظ آهن. لفظن جي انهيءَ ترتيب کي ’صنعت ترصيع‘ چئبو آهي.

(12) عڪس و تبديل - اهڙا ٻه مرڪب لفظ جن ۾

جزا ساڳيا هجن پر هڪڙي مرڪب لفظ جو پهريون جزو، ٻئي مرڪب لفظ جو وري پويون جزو ٻنجي ڪم اچي، اهڙي مرڪبات ڪم آڻڻ کي 'صنعت عڪس و تبديل' چئبو آهي. مثلاً:

ناز سان نازنين جان چند جانباز،

قيد ٿو ڪرين قريب نور نال نين ناز.

هن شعر ۾ 'نازنين' ۽ 'نين ناز' لفظ عڪس و تبديل

صنعت جا مثال آهن.

غزلن جو انتخاب

(1)

- 1- محبت محض مـولي جي، ميان رک مـرد متوالا،
مَ ٿي مشرڪ موحد ره، پـري هن شرڪ کي پالا.
- 2- سدا صحبت ڪمينن جي، ڪنان ره تون جدا جيئري،
پهاڪو پڙه پروڙي هي، 'سڪن گڏ ٿا پرن آلا'.
- 3- حقيقت حق جي هٿ ڪر، ڪري بيڪار باطل کي،
چڏي حق کي وٺن هلندا، رلن منجهم روڳ ريزالا.
- 4- إِلَه الْعَالَمِينَ اللّٰه (1) آڱو ڏس اٿس هي هڪڙو،
متان گمراه گسين گس کان، نودنه (2) تـون سڻي نالا.
- 5- مطيع الامر (3) مولا جو، رهـج شب روز تون راسخ،
اچـن عاصمين سندي سر تي، ستائڻا سخت اوپالا.
- 6- فضيلت جا مـلي **فاضل** عـبادت ۾ آهي عابد،
مـتـانـهـان مـرتـبا ملندن، بهشي جاءِ ۽ بالا.

(1) سڀني جهانن جو ڌڻي

(2) نوانوي

(3) فرمانبردار

(2)

- 1- ورڻ جي ڪر وائي، مٺا محبوب م-وچارا،
سڪي ساري سدا سائل، سوين سن سال سونهارا.
- 2- اوهان جي عشق ۾ عاشق، ٿيا عاجز اچي اولون،
وري وارث وسيلو ٿيون، وسارج ڪيم ويچارا.
- 3- جنهن جي جند جدائيءَ جي، وڏي جنگل جهوريءَ سي،
سڄڻ صحبت اندر سالم، سدائين هون سوپارا.
- 4- چن جي چاش چوري مفت، من مجنون ڪيو منهنجو،
وتسي ڏيندو مٿي رند راه ليلي لاءِ لامارا.
- 5- گهميو گهٽيون وٺي واٽون، ڏسي ڏونگر رهي راهون،
تڪي تڪيا هلي هنڌ هنڌ، نهاري عام اوتارا.
- 6- جدائيءَ جي جلج جاني، رٿاري روز شب رڻ ۾،
نماڻيءَ جي منجهان نيمڻ، وسايو نينهن نيسارا.
- 7- ڪسي قربان ڪونهارا، ٿيو توتان فدا فاضل،
اڀر اوندهه اولائن، ڪيا ورهن مٿس وارا.

(3)

1- منهن سندن مشعل منور، جيئن آڀن ۾ آفتاب،
بل غلط ڪي مون ڀلا، ڇا آفتاب و ماهتاب.

2- مشتري زهره عطارد، زحل زائل ٿيو مريخ،
نور نورانيءَ مٿان نرميل، جڏهن ڪوليئي نقاب.

3- ٿو بنا ٻئي سان محبت، ٿي ”خطيئة سيئة“ (1)
يادگيريءَ ۾ يگانا، ٿو سڀني آهي ٿواب.

4- منهن مقابل ڪر مٺا، محبوب تون مشتاق ڪي،
هوت هاڻي ڪي وڃان ڪنهن ويل واري ڇڏ حجاب.

5- وصل جو ڪو وارو ورنه، ور وسلا واء تون،
ڪين فاضل ٿو فراقن ۾، جهلي هي تيز تاب.

(1) خطيئة = خطا، سيئة = بچڙي، سخت

(4)

- 1- ستر جي پھري ستن، عارف اُگھڙ جي ڌار ڏاپ،
کڻ قناعت کڻ ڪريل تون، دل ڊکي ڪر دين داپ.
- 2- منتظر مقصود جي، ميلاپ جو ره تون ميان،
جي ميسر منت ٿئي تان، تون ملج ان سان آڀاپ.
- 3- علم کي ڏي هنڌ هان ۾، نيڪ نوڙت ڪر نماز،
ڏوٽ کي گڏ سان ڏمر، چالاڪ چٽ ڪرڻ ساڻ چاپ.
- 4- ڏس اڻيئي ابليس دشمن، پر سنڀالڇ پاڻ ڪي،
نسات تنهنجي پوک ۾، کاڻو ڪمندو ڪر ڪار ڪاپ.
- 5- فضل ۾ ذوالفضل جي، فاضل رهڻ آسودار،
لڻي گنهگارن شفاعت، آهي عظميٰ چوٽ چاپ.

(5)

1- ساز سڻ ثابت سڏا، منجهم آدمين آهي الي،
حب جي حقي هوا، منجهم آدمين آهي الي.

2- دردمندي دل خرابي، آهم اڪثر پر سڻو،
درد جو درمل دوا، منجهم آدمين آهي الي.

3- ڦوت ڦٽ ڦٽڪار ٻاجهون، حيف حسرت جي سوا،
جس جيءُ جيءُ ڄاڻجا، منجهم آدمين آهي الي.

4- آدمين ۾ آدميت، ناهم هرگز بلڪ بس،
هوش همت ۽ حيا، منجهم آدمين آهي الي.

5- لاءِ لذت لوڪ مان، فاضل ويا لاشڪ لڏي،
ڪوبه مائٽ، پٽ، سڀا، منجهم آدمين آهي الي.

(6)

1- بي مثل بي چئون بيشڪ، چو الھم جي آھي ذات،
سڄ سدا سالم صفا، بي عيب صاحب جي صفات.

2- سچ چئج، سچ سان رھج، سڀ ساڻ وعدو ڪج سچو،
ڪوڙ کي ڪڍ قلب مان، ڪنھن ساڻ ڪوڙي ڪر نہ بات.

3- ع-زم کي اخلاص ڏج، نيت سچي سالم ڌري،
ٿي سچو صديق صادق، ڪوڙ وائي ڪج نہ وات،

4- ٻڌ قناعت جي ڪمر ڪر تون توڪل ڪي ٺڪيو،
ٽانگھ رک توفيق جي طالب طلب توڻا تات.

5- زلفس امٽارو مقيد ڪر مٿان محڪوم ٿين،
مرد رھ شيطان جي شھ ڪر مقتول مات.

6- فرض فاضل آھ طاعت تو آئي الله جي،
پار پل پل سا سچائي دمدم منجھ ڏينھن رات.

(7)

1- منجهه اندر ٿي آڳ آئي، بهر نڪري ڪين ٻاڦ،
جوش ۾ جان ڦاٽي، بهر نڪري ڪين ٻاڦ.

2- درد ۾ دل درد مند، جي جلي منجهه جوش بند،
چر وڌي چيري چرائي، بهر نڪري ڪين ٻاڦ.

3- هانوَ هڏ چم سان اڱرا سڀ سجهيا مغز ماه،
عشق جي آتش آساني، بهر نڪري ڪين ٻاڦ.

4- دمبدم غم ۽ الـم جي، ساهم تي هر صبح شام،
باهم پڙڪن ڪي بساڻي، بهر نڪري ڪين ٻاڦ.

5- فڪر فاضل ساهم اندر، ٿا اُپامـن آڳ گهاٽ،
ڌڙ ڌريائون قلب ڪاڻي، بهر نڪري ڪين ٻاڦ.

(8)

- 1- ايت عجيبن جا سنيها آيا اڄ،
هيت حبيبن جا سنيها آيا اڄ.
- 2- حب وارن قربدارن عاشقن ڏي،
ڪي قريبن جا سنيها آيا اڄ.
- 3- برهه جي بيمار ڏي ڪارڻ شفا جي،
تن طبيبن جا سنيها آيا اڄ.
- 4- درد مند جي دلاسي ڪاڻ قربتون،
نت نجيبن جا سنيها آيا اڄ.
- 5- فڪر فاضل جا ٿيا في الحال فاني،
مر مسحوبن جا سنيها آيا اڄ.

(9)

- 1- پُرت جي ڀاران اکين کي آه آج،
منجهه ڏسڻ اُن جي اچي سڀ راهه ريج.
- 3- دوست جي ديدار ڌاران در بدر،
هند حُجرا ماڳ ماڙيون شهر سڄ.
- 2- جن ڏٺو جانب سنڌي جنسار کي،
تن سنڌي تن من ڪيا ۽ جان جڇ.
- 4- جي رهيا محبوب کان محروم ٿي،
منجهه گلن اُن جي هزارين گاهه گچ.
- 5- فرض **فاضل** ڪر فقيري فخر سان،
مڪر جا قانون ڪر مسمار مڇ.

(10)

1- لاڏ واري سندي لغار لڏيڏ،

تـرت تـهدل تنوار تار لڏيڏ.

2- گل ٿيا گل گلاب منجهه گلزار،

بات بلبل اندر بهار لڏيڏ.

3- روح ۾ راز رمز وارن جي،

پرڻ جي پڙهه سندي پچار لڏيڏ.

4- دلڪشا دلپسند دلبر جي،

ناز نينن سندي نهار لڏيڏ.

5- فن فاضل سندا سپرين سڀ،

پهم پرڪار پرت پار لڏيڏ.

(11)

- 1- نياز نازڪ نه ڪر، نظر نه نهار
مفت موهيو ڪرين، ڪهڻ جي ڪار.
- 2- تير تسيرون ڪٽي تراريون ٿين،
محض مشتاق محب مست م مار.
- 3- رمز راسخ رکي رقيب سان،
عاشق کي عجيب آڏن نازار⁽¹⁾.
- 4- قول ڪامل قريب قرب سندو،
ساڻ پٽ ۽ پريت پنهنجو پار.
- 5- فيض جا تون فقير **فاضل** کي،
ڏان ڏاتار ذات ڏيڇ ڏيار.

(1) نازار = نه آزار.

(12)

- 1- برھم جي بات کان نہ ڪريان نس،
لئون جي لات کان نہ ڪريان بس.
- 2- گاهم بيگمھ دوست دلبر جي،
تھڊئون تات کان نہ ڪريان بس.
- 3- محتسب مار مار تم بم آءُ،
يارَ جي ذات کان نہ ڪريان بس.
- 4- جي جدائي ڪرين جيئارا تم بم،
ريجھم جي رات کان نہ ڪريان بس.
- 5- منجھم فراق سدا چوي فاضل،
هءَ هيھات کان نہ ڪريان بس.

(13)

- 1- سريو سر جنهين جي سندو ور سهاڳ،
سهاڳڻ آها ڏور تنهن کان ڏهاڳ.
- 2- پيو هوت جنجي هلي هنج ۾،
قوي تن سندو بخت بيدار پاڳ.
- 3- حسنين سوا سونهن گهرجي نڪي،
ڦٽي تيل سرمو ميسي ۽ مڻاڳ.
- 4- سندو ناز نينن چوان بي نظير،
چڱو چالدارن سندو چست چاڳ.
- 5- طلب جي سندي فيض فاضل رکين،
تم منجهه شوق رهم شير شب روز جاڳ.

(14)

ح 1- حسن هر هر هوت جي حورون ڪيون حيران هئي
سربسر سينگار سان

پرينءَ جي پيرن پٺان پيمال ٿيون ڀريون پئي
جوت جي جنسار سان

الف 2- آه احسن يار جو آواز عمدو سان ادا
شهد کان شيرين تر

نرت طوطي کان تسامي گوءِ ني گوهر ڪٽي
گفتگو گفتمار ساز

ج 3- جوت جانب جي ڪيو جنسار جوهر جو جهڪو
مان مرواريد (ا) جو

چٽ چچي پٽ تي پيو، چمڪو سٺي چوهئون چٽي
دبديبي ديدار سان

ي 4- ياد ياراني يگانگي يار جي آهي اڀر
روز شب رت روح ۾

گڏ گذارڻ جي گدا کي گهرج خاطر ۾ گهڻي
دادلي دلدار سان

ب 5- بخت تن بيدار بيشڪ هـ-وت جنجي هنج م،
پاڪ پاڳارو پنهل،

سي وتن سرها سدائين، تار دولت جا ڌڻي،
وڌ وڌي واپار سان.

چ 6- چنگ چوري (1) چست چاهئون برهم جي بيمارڪي،
صحت ڏي ساجن سڏيو،

واهم ويچارِي وسيلي ويڇ جي وائي وڻي،
تندرستي تار سان.

ل 7- لعل لب لالن سندا لالا لطافت لاڏلا،
سرخ ۽ سودا سنوان،

طالبين تن مان تلذذ (2) تـرت نيو توڙان ٽڻي،
عشق جي آڌار سان.

8- حرف جي هر بهت جو پهريون پڙهين **فاضل** فقير،
طور تون تو شيخ جي،

هوت کان حاصل ڪرين تان قرب جي ڪامل ڪڍي،
نام جي نروار سان.

(1) عشق جاڳڻي.

(2) لذت، سواد.

(15)

- 1- ڪرڻ عشق آغبي مجبازي عبث،
حقيقي سوا عشقبازي عبث.
- 2- مضارع (1) همه حال سان هوئجي،
ڪرڻ ياد مذڪور ماضي عبث.
- 3- ٿيڻ دشمنن نزد دانه درست،
عدوڻ اڳيان عجز آزي عبث.
- 4- مجاهد رهج نفس ناپاک سان،
غرض غير جي ساڻ غاڙي عبث.
- 5- هوا حرص جي تي هڻج حڪم تون،
سندو پُرفيٽن پٺاپ پيازي عبث.
- 6- دلا دون (2) دنيا سندي حرص ۾،
ڪرڻ ڄاڻ جيءُ جان گدازي عبث.
- 7- شريفن وٽان وڃ پلي احتجاج،
ڪمڀن ڪنڀن ڪارسازي عبث.
- 8- فرض ڄاڻ فاضل نزارت (3) نياز،
بني بشير ڪي نيمازي عبث.

(1) شريڪ يا ڀائيوار.

(2) نيچ، خسي.

(3) بي پرواهي، البيلائي.

(16)

- 1- يار کي دلدار کي منڙار کي پيغام ڏج،
سربسر ساڻي سنيها جي چوان سي سڀ چئج.
- 2- وڙ سڃاڻج وڃر پنهنجو ڪج پلائي تون پلا،
لڄ لبوسيءَ جي چوڻ تي ڪيم ڪي لالڻ لڳج.
- 3- مهرباني تون ڪري منهنجي مڊاين ڏي م ڏس،
جيئن وڻي تيئن پاڻ تون بلڪل پلورا پال ڪج.
- 4- عاشقن جي واه توکان ڌار ناهي ڪا به ڪت،
ڏک ڏنگايون ڏوٽ ڏاه، سڀ ستمين جا سهج.
- 5- فڪر فاضل شاهه جا مڃي محبت سان مڻا،
مهر سان محبوب مشفق اڳڻ عاشق جي اچج.

(17)

- 1- ٿي سپاهي سر اڳيان سردار آڇ،
منهن مٿو منهدا مڙهي مختار آڇ.
- 2- پوءِ پائج پير پٿر ۾ ڀرت جي،
عاجزي افڪندگي (1) اڳوار آڇ.
- 3- محو ٿي ميدان ۾ محبوب جي،
دين آڇي پوءِ دنيا ڌار آڇ.
- 4- چوڻ حبيب کي ته اي تن جا طبيب،
عاشقن کي ڪير تون آزار آڇ.
- 5- ڪي ڪدورت (2) قلب مان ڪاوڙ ڇڏي،
يا وري يارن به ياري يار آڇ.
- 6- جو ڦٽائي فيض ۾ فاضل وجهي،
تنهن ڦٽي کي ڦٽ وجهي ڦٽڪار آڇ.

(1) بي حالي.

(2) ڪوٽ.

(18)

- 1- شال هوئين ياد ڪندڙ يار خوش،
دل پيارا دلبر را دلدار خوش.
- 2- قلب ڪن مشتاق هن مسڪين جو،
سربسر ساچن سندا سينگار خوش.
- 3- ٿو ڪري ديمدار دلبر تو سندا،
برهه بيچارا ڪيل بيمار خوش.
- 4- طالبن تهنل طمع تعجيل سان،
عشق جا عمدا ڪيا آزار خوش.
- 5- فيض سان فياض فاضل شاهه ڪي،
ڪرڪرامت جا ڪرڪرڪتار خوش.

(19)

- 1- مدامي مون سندي من ۾ مثل منٺار جو اخلاص،
تريان ٿو دم بدم دل ۾ ڏٺل دلدار جو اخلاص.
- 2- ڪدورت کي ڪڇي ڪوري، ڪيان قلباً سڄي سوري،
عمل ۾ آڻيان اوري، سڄڻ سينگار جو اخلاص.
- 3- نسوري نيڪ رک نيت، اٽمي منجهه خير خيريت،
هئا (1) جو حال حيثيت سدا سردار جو اخلاص.
- 4- سڄڻ جو سڱ سدا سرهو قريمن قرب ڏس ڪر هو،
اٽمي ٽڪ تار جو ترو هو هٿين جي هار جو اخلاص.
- 5- الهه جو عشق رک عاقل ڪٿي جزوي سڄو قابل،
پڙهي پارچ فرض فاضل، اندر آڌار جو اخلاص.

(20)

- 1- دليري ديمدار کان دل دوستن جي باغ باغ،
دشمنن جي دل اندر دُھرو لڳو سو داغ داغ.
- 2- عشق عمدو ڏس عجيبن، جو آمالڪ ڏس ڏنو،
پرت مان مون پڙپيو ساجن سندو سولو سراغ.
- 3- مشڪ تاناري ڪنان وقت، بوءِ ساجن جي سڄو،
صحن ۾ ايندي ڪيو سالم سندم سرهو سراغ.
- 4- حسن وارن ساڻ مٽ مٽ ڪين ٿيندا ڪي قبيح،
ڪئن ڪيوتر سان برابر ڪال ڪڙچي زغن زاغ.
- 5- ذڪر سان ڏاڪر رهي تون ياد ڪر الله ڪي،
ٿي فنا في الله فاضل ڪر کان فارغ فراغ.

(21)

- 1- تون سچڻ ساهه ۾ سمائين ٿو ،
قلب ۾ قرب کي ڪمائين ٿو .
- 2- محب محراب ۾ محبت جي ،
زند ناڪار نيٽ نمائين ٿو .
- 3- دل اندر ديگ درد وارن جي ،
دلبر را درد کي دمائين ٿو .
- 4- ڀرت پاڪر ڏٺي ڀرين پهرين ،
پوءِ اندوه سان آزمائين ٿو .
- 5- 'نجن اقرب' (1) سڌو نشانبر تون ،
جان مضبوط من ڄمائين ٿو .
- 6- فهم وارا فهم لک فاضل ،
گهوت هڪ گهور سان گهائين ٿو .

(1) اسين تمام ويجهڙا آهيون .

(22)

1- سالِ رہم سالِ سدا سالِ سلام،
کَرم، آدمِ سانِ کو کھرو کلام۔

2- حرصِ ہورا دورِ کر ۽ مردِ رہم،
علمِ وارو اورِ عاملِ ہو علام۔

3- وسوسو وسواسِ دُرِ دلِ دورِ کر،
علمِ وارو مردِ ہو ماهرِ مدام۔

4- حالمِ ہرہکِ حالِ سیِ ہردمِ حلال،
گارِ گوہر ۽ گلا گولا حرام۔

5- مہملو مردودِ فاضلِ مارِ آم،
حملِ کرِ حمالِ سیِ اعلامِ عام۔

(23)

- 1- خورشيد قمر سرطان اندر، خوشحال ٿيا سعدين ٻئي،
محبوب مملتي مسرور ڪيا، ان وير اچي عينين ٻئي.
- 2- سينگار سچي سردار سندي اسرار عجب اظهار ڪيا،
حيران ٿيا هڪ وار ڏسي، سامان سڀيئي ٽولين ٻئي.
- 3- جنسار ڪيو دير جوهر، منار موهن مختار مٺي،
مفتون ٿيا دلدار سندا، ديدار ڏسي دارين ٻئي.
- 4- ظلمات وئي ارمان لٽا، نابود ٿيا گمراهي گس،
نروار ٿيا نيشان جڏهن، ايمان سندا نورين ٻئي.
- 5- **فاضل** ته سندا آڌار اجها، آهين املهم منجهم روز جزا،
سپتين (1) نبي ابنين علي بضعين (2) پلا حسنين ٻئي.

(1) ٻم شاخون.

(2) ٻئي جگر جا ٽڪر.

(24)

- 1- ڏيو دلدار دلداري جدا جاليان ٿتو جاني،
پُري ڪر پاڻ پوءِ واري، ٿئي جل هوت حيراني.
- 2- پرين پهر ۾ پئي جا دل، ڪپي ڪوري ڪئي جا دل.
نزاڪت نياز نرواري، محبت ميٺ مستاني.
- 3- مڪمل منجهم محبوبن، خلاصو خوش ڪنان خوبن،
اٿئي سينگار سرداري، سندءِ ڪونهي سچڻ ٿاني.
- 4- خلاصي خوش ڪلڻ جي ڪا، مٺا مشفق ملڻ جي ڪا،
هلايو حال هڪواري، نمڻي ڏانهن نيشاني.
- 5- فدا **فاضل** ڪري شاهي، نهارين نت مٺو ماهي،
رکي هر حال هوشيارِي، ڪري ڇڏ ناس ناداني.

(25)

- 1- صفتن منجهان سراسر سڀ ذات ٿو ڏسان آن،
’لا‘ مان لنگهي الاهي اثبات ٿو ڏسان آن.
- 2- سڄ جي صبح ڪي ڏس، آيو زوال ظاهر،
ڪاراڻ ڪوڙ قابو، منجه رات ٿو ڏسان آن.
- 3- نيڪي وٺي نڀاهي، نروار نيڪ نامي،
بيجا بچي بلاشڪ، بد بات ٿو ڏسان آن.
- 4- خورشيد خوءِ خوب، ثابت صفا سهائي،
اڄ ضد ان جو زشتي(1)، ظلمات ٿو ڏسان آن.
- 5- تائب ويا تاسف(2) توبه ڪري تمامي،
طالب سندا تڪر تن تات ٿو ڏسان آن.
- 6- سانڍو نم ساءِ صحبت، مجلس مزو محبت،
ڪينو ڪمال ڪلفت، ڪمڌات ٿو ڏسان آن.
- 7- يارن رهي نم ياري، ٿي دور دينداري،
هر ڪنهن مڪان هائي، هيها ٿو ڏسان آن.
- 8- **فاضل** اها فضيلت ڏسندين ادا ڪئي تون،
پيدا ٿئي پڙهين جي پريات ٿو ڏسان آن.

(1) ڪوجهائي - خرابي.

(2) ڏک.

۱- منهن ڇڏي ڇڏي ڇڏي ڇڏي ڇڏي ڇڏي ڇڏي ڇڏي ڇڏي ڇڏي
 ۲- ڇڏي ڇڏي ڇڏي ڇڏي ڇڏي ڇڏي ڇڏي ڇڏي ڇڏي ڇڏي

۳- ڇڏي ڇڏي ڇڏي ڇڏي ڇڏي ڇڏي ڇڏي ڇڏي ڇڏي ڇڏي
 ۴- ڇڏي ڇڏي ڇڏي ڇڏي ڇڏي ڇڏي ڇڏي ڇڏي ڇڏي ڇڏي

۵- ڇڏي ڇڏي ڇڏي ڇڏي ڇڏي ڇڏي ڇڏي ڇڏي ڇڏي ڇڏي
 ۶- ڇڏي ڇڏي ڇڏي ڇڏي ڇڏي ڇڏي ڇڏي ڇڏي ڇڏي ڇڏي

۷- ڇڏي ڇڏي ڇڏي ڇڏي ڇڏي ڇڏي ڇڏي ڇڏي ڇڏي ڇڏي
 ۸- ڇڏي ڇڏي ڇڏي ڇڏي ڇڏي ڇڏي ڇڏي ڇڏي ڇڏي ڇڏي

۹- ڇڏي ڇڏي ڇڏي ڇڏي ڇڏي ڇڏي ڇڏي ڇڏي ڇڏي ڇڏي
 ۱۰- ڇڏي ڇڏي ڇڏي ڇڏي ڇڏي ڇڏي ڇڏي ڇڏي ڇڏي ڇڏي

۱۱- ڇڏي ڇڏي ڇڏي ڇڏي ڇڏي ڇڏي ڇڏي ڇڏي ڇڏي ڇڏي
 ۱۲- ڇڏي ڇڏي ڇڏي ڇڏي ڇڏي ڇڏي ڇڏي ڇڏي ڇڏي ڇڏي

۱۳- ڇڏي ڇڏي ڇڏي ڇڏي ڇڏي ڇڏي ڇڏي ڇڏي ڇڏي ڇڏي
 ۱۴- ڇڏي ڇڏي ڇڏي ڇڏي ڇڏي ڇڏي ڇڏي ڇڏي ڇڏي ڇڏي

۱۵- ڇڏي ڇڏي ڇڏي ڇڏي ڇڏي ڇڏي ڇڏي ڇڏي ڇڏي ڇڏي
 ۱۶- ڇڏي ڇڏي ڇڏي ڇڏي ڇڏي ڇڏي ڇڏي ڇڏي ڇڏي ڇڏي

سند سلامت

www.sindhsalamat.com

سند سلامت جو مشن ۽ مقصد سنڌي ٻوليءَ جي ڊجيٽلائيزيشن ۽ پکيڙ کي وسيع ڪرڻ آهي ۽ پڻ دنيا سان گڏ سندس رفتار سان هلڻ جو سانباھو آهي، ڇو ته تاريخ هميشه انهن قومن جو احترام ڪيو آهي جن پنهنجي علمي سرمايي جي حفاظت ڪئي آهي. سند سلامت پڻ پنهنجي ٻوليءَ جي بقاء خاطر سنڌي ٻوليءَ ۾ لکيل قيمتي ۽ ناياب ورثي کي ضايع ٿيڻ کان بچائڻ ۽ ان کي نه رڳو محفوظ رکڻ پر پنهنجي اديبن، ليکڪن، محققن ۽ شاعرن جي علم، هنر ۽ تخليق کي ڊجيٽلائيز ڪندي دنيا جي ڪنڊ ڪڙڇ ۾ موجود سنڌين تائين مفت ۾ آسانيءَ سان پهچائڻ جو عزم ڪيو آهي.

اسان جي خواهش هئي ته سنڌي مواد تي مشتمل هڪ اهڙو ڪتاب گهر قائم ڪجي جتي هر موضوع تي مشتمل ڪتاب موجود ملن. ڪتابن کي ڳولڻ ۽ ڏاڻوڻوڊ ڪرڻ اسان هجي ۽ ايندڙائيد سميت آڻي فون يا ونڊوز آپريٽنگ سسٽم سميت هر قسم جي ڊوائيس تي آساني سان آن لائين پڻ پڙهي سگهجي.

۽ اهو سڀ ”سند سلامت ڪتاب گهر“ ذريعي ئي ممڪن ٿي سگهيو. اميد ته سند سلامت ڪتاب گهر ذريعي سموري دنيا ۾ موجود سنڌي نه صرف پر پور لاڀ حاصل ڪندا پر سند سلامت ڪتاب گهر کي وڌيڪ فائديمند بنائڻ لاءِ پنهنجو پورو ساٿ نڀائيندا.

books.sindhsalamat.com

سند سلامت ڪتاب گهر جي ايندڙائيد اپليڪيشن پلي اسٽور جي هن لنڪ تان ڏاڻوڻوڊ ڪريو:

<https://play.google.com/store/apps/details?id=com.sindhsalamat.book>